

[Udenrigsministeren.]

mige tilslutning til ratifikation af denne konvention.

Jeg er helt enig i alt, hvad der har været sagt om de kemiske våben, både det beklagelige i, at de ikke er med, og også accepten af, at vi trods alt tog dette skridt, ikke mindst fordi der også i denne beslutning ligger en meget stærk tilskyndelse til ikke at lade det være tomme ord, at arbejdet skal fortsætte for at få en lignende ordning gennemført vedrørende de kemiske våben, som vi her gennemfører vedrørende de bakteriologiske våben.

Jeg er helt enig med hr. Gert Petersen, når han stærkt tilskynder os til at mase videre på for at opnå det totale forbud mod kernevåben. Hr. Gert Petersen og jeg er enige herom og arbejder så meget med det, vi kan. Det er givet, at det er et skridt, som det er nødvendigt at få fremmet så meget som muligt, og skulle der være mulighed for at tage realistiske initiativer, skal vi også nok være parat til at tage dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers 26. generalforsamling vedtagne ændring af artikel 61 i De Forenede Nationers pakt af 26. juni 1945.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. IX) findes i tillæg A. sp. 2131, fremsættelsen i tidenden sp. 1126).

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om udenrigsministerens redøgørelse af 22. november 1972.

(Redøgørelsen findes i tidenden sp. 1294).

Søgaard: Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren for den redøgørelse, vi fik i går om konferencen angående sikkerhed og samarbejde i Europa.

Vi har jo op gennem årene haft adskillige drøftelser her i folketinget om vor sikkerhedspolitik, og vi har i disse diskussioner ofte oplevet en aversion imod vort medlemskab af den vestlige forsvarsalliance, en modstand, som nok nærmest gik ud på, at krig var en uafvendelig ting med denne alliances eksistens. På det seneste er det, ligesom tonen er blevet lidt mere modereret, hvilket vel må ses på baggrund af udviklingen og de klare kendsgerninger. I den virksomhed, som Danmark bl. a. påtog sig i forbindelse med vort medlemskab af NATO, var sigtet jo også en politik, som gik ud på stadig at støtte og selv tage initiativer til afspændingsmuligheder mellem øst og vest.

Vi er nu nået til en station på denne vej, nemlig den konference, som i går tog sin begyndelse i Helsingfors, hvor en række lande skal prøve at forberede en egentlig sikkerheds- og samarbejdskonference. Ikke bare Danmarks og andre enkeltstående landes initiativer har været medvirkende hertil. Selve det vestlige sikkerhedspolitiske samarbejde har her vist sin duelighed ved at være med til at låse dørene op for yderligere afspændingsmuligheder mellem øst og vest. Selv om det naturligvis ikke på nuværende tidspunkt er muligt at vurdere, hvor langt man kan komme i forbedringen af relationerne mellem de to områder, er dette, at